

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin:

- velvoittaa Euroopan komission korvaamaan kantajalle esitettyssä kannekirjelmässä vaaditun summan vahingosta, jonka kantaja on kärsinyt sen vuoksi, että vastaaja ei ole perustanut järjestelmää, joka mahdollistaa kantajalle metyylibromidin maahantuonnin tammikuussa ja helmikuussa 2005, tai muun summan, jonka kantaja osoittaa tämän oikeudenkäynnin kuluessa tai ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoo kohtuulliseksi;
- toissijaisesti tekee välipäätöksen, jonka mukaan Euroopan komissio on vahingonkorvausvelvollinen ja velvoittaa asianosaisten toimittamaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimelle kohtuullisen ajan kuluessa päätöksen tekemisestä tiedot asianosaisten sopimasta vahingonkorvauksen määrästä tai, jos sopimukseen ei päästä, velvoittaa asianosaisten toimittamaan mainitussa ajassa yksityiskohtaisten tietojen tukemat lausumansa,
- velvoittaa Euroopan komission maksamaan kantajalle viivästyskorkoa 8 prosentin vuosittaisen korkokannan mukaan;
- velvoittaa komission maksamaan korkoa 8 prosentin korkokannan mukaan tai muun ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asianmukaisesti katsoman korkokannan mukaan maksettavalle summalle ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomiosta tosiasialliseen maksuhetkeen saakka ja
- velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut tässä oikeudenkäynnissä.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja tuo metyylibromidia (MBr) Euroopan unioniin. Metyylibromidi on otsonikerrosta heikentävistä aineista 29 päivänä kesäkuuta 2000 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 2037/2000⁽¹⁾ tarkoitettu valvottava aine. Kantaja esittää, että se voi näin ollen tuoda metyylibromidia ainoastaan sillä edellytyksellä, että se esittää tuontiluvan ja että vastaaja myöntää vuosittain nimellisen kahdentoista kuukauden tuontikiintiön.

Tällä kanteella kantaja vaatii korvausta vahingosta, jonka se on väitetysti kärsinyt välittömänä seurauksena siitä, että vastaaja ei lainvastaisesti ole perustanut asetuksen N:o 2037/2000 6 ja 7 artiklan mukaista järjestelmää, joka mahdollistaa kantajalle tuontilupien ja tuontikiintiöiden saamisen metyylibromidin tuontiin Euroopan unioniin tammikuussa ja helmikuussa 2005.

Kanteensa tueksi kantaja esittää, että vastaaja rikkoi asetuksen N:o 2037/2000 6 ja 7 artiklaa, joissa veloitetaan komissio

myöntämään lupia ja kiintiöitä metyylibromidin tuontiin Euroopan unioniin jokaiselle kahdentoista kuukauden ajanjaksolle 31.12.1999 jälkeen. Kantaja esittää lisäksi, että hyvän hallinnon ja huolenpitovelvollisuuden periaatteita, jotka edellyttävät komission toimivan huolellisesti, puolueettomasti ja ajoissa, sekä oikeusvarmuuden ja luottamuksensuojan periaatteita on loukattu.

Kantaja esittää, että vahinko, jonka se on kärsinyt vastaajan lainvastaisen toiminnan vuoksi, koostuu sen voiton menetyksestä, jonka kantaja olisi saanut maahantuomalla ja sen jälkeen myymällä metyylibromidia näiden kahden kuukauden kuluessa.

⁽¹⁾ EYVL L 244, s. 1.

Nalocebar — Consultores e Serviços Lda.:n 19.5.2005 sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa (tavaramerkit ja mallit) vastaan nostama kanne

(Asia T-210/05)

(2005/C 182/79)

(Kieli, jolla kannekirjelmä on laadittu: englanti)

Nalocebar — Consultores e Serviços Lda., kotipaikka Funchal (Madeira), on nostanut 19.5.2005 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa (tavaramerkit ja mallit) vastaan. Kantajan edustajina ovat lakimiehet G. Pasquarella ja R. M. Pasquarella.

Vastapuolena valituslautakunnassa käydyssä menettelyssä oli: Limiñana y Botella, S. L., kotipaikka Monforte del Cid, Alicante (Espanja).

Kantaja vaatii, että yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa SMHV:n ensimmäisen valituslautakunnan asiassa nro R 646/2004-1 18.3.2005 tekemän päätöksen ja toteaa, että kantajien 12.7.2000 hakema kuviomerkki, jota koskeva hakemus on julkaistu 3.12.2001 Yhteisön tavaramerkkilehdessä nro 103/01, on säännösten mukainen;

- määrää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta lain mukaan.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut:

Yhteisön tavaramerkin hakija:	Big Ben Establishment Ltd. Tämän asian kantaja on ostanut Big Ben Establishmentin tekemän rekisteröintihakemuksen.
Haettu tavaramerkki:	Kuviomerkki Limoncello di Capri luokkiin 30 (leivonnaiset jne.), 32 (mehutiivisteet ja muut sitruunapohjaiset luokkaan 32 kuuluvat juomat) ja 33 (sitruunaliköörit) kuuluvia tavaroita varten.
Sen tavaramerkki- tai merkioikeuden haltija, johon väitemenettelyssä on vedottu:	Limiñana y Botella S.L.
Tavaramerkki- tai merkioikeus, johon väitemenettelyssä on vedottu:	Espanjalainen sanamerkki LIMONCHELO luokkaan 33 kuuluvia tavaroita varten.
Väiteosaston ratkaisu:	Rekisteröinnin epääminen.
Valituslautakunnan ratkaisu:	Valituksen hylkääminen.
Kanneperusteet:	Neuvoston asetuksen (EY) N:o 40/94 ⁽¹⁾ 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan rikkominen.

⁽¹⁾ EYVL L 11, 14.1.1994, s. 1.

Italian tasavallan 26.5.2005 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-211/05)

(2005/C 182/80)

(Oikeudenkäyntikieli: italia)

Italian tasavalta on nostanut 26.5.2005 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajana on valtionasiamies Paolo Gentili.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin:

— kumoaa riidanalaisen päätöksen ja velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteen kohteena on komission päätös K(2005) 591 lopullinen, jolla kaksi Italian sellaista yritysten hyväksi toteuttamaa verotuksellista toimenpidettä, jotka listautuvat säänneltyyn pörssiin kyseisissä toimenpiteissä mainitun ajanjakson aikana, todetaan EY 87 artiklan vastaisina valtiontukina yhteismarkkinoille soveltumattomiksi. Kyseiset toimenpiteet muodostuvat kolmen vuoden ajan sovellettavasta alennetusta verokannasta ja siitä, että verotettavasta tulosta voidaan vähentää listautumisesta aiheutuneita kuluja vastaava määrä.

Komission mukaan kyseessä olevat toimenpiteet ovat valikoivia, koska niillä suositetaan pelkästään yrityksiä, jotka listautuvat pörssiin Italian säännöksessä mainitun ajanjakson aikana, ja sen soveltamisalan piiriin eivät näin ollen kuulu yritykset, jotka ovat jo listautuneet, ja yritykset, jotka saattavat listautua eri ajankohtana. Toimenpiteitä ei voida pitää yhteismarkkinoille soveltuvina, koska ne eivät kuulu yhdenkään EY 87 artiklan 2 ja 3 kohdassa määrätyn tilanteen piiriin.

Italian hallituksen kanteessa päätöstä arvostellaan ensinnäkin menettelylliseltä kannalta, koska komissio on aloittanut EY 88 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä keskustelematta toimenpiteistä ennakolta kyseessä olevan jäsenvaltion kanssa.

Toiseksi kanteessa väitetään, että komissio ei ole esittänyt huomautuksia sellaisen aikaisemman toimenpiteen osalta, joka on olennaisilta osin vastaava ja jonka Italia on toteuttanut vuonna 1997.

Kolmanneksi kanteessa kiistetään se, että toimenpide olisi valikoiva. Tätä osoittaa näet potentiaalisesti tarkemmin määrittelymätön kohderyhmä. Toisaalta toimenpiteet ovat yhdenmukaisia kokonaisverojärjestelmän kanssa, koska niissä otetaan huomioon se, että äskettäin listautuneen yrityksen on voidakseen listautua otettava vastattavakseen hyvin merkityksellisistä maksuista, joiden johdosta se joutuu tilanteeseen, jossa sen kyky tehdä voittoa on alentunut niihin yrityksiin nähden, jotka eivät ole listautuneita, ja niihin yrityksiin nähden, jotka ovat olleet jo kauan listautuneita ja jotka ovat voineet kuolettaa kyseiset kulut. Ajallisesti rajoitettu voimassaoloaika johtuu tilinpäätökseen liittyvistä rajoituksista ja toimenpiteen kokeilullisesta luonteesta. Tämä seikka ei voi siis sinällään johtaa siihen, että toimenpide, joka ei luonteeltaan ole valikoiva, katsotaan valikoivaksi.

Neljänneksi kanteessa kiistetään se, että komissio olisi osoittanut, että toimenpide on omiaan vääristämään kilpailua ja vaikuttamaan jäsenvaltioiden väliseen kauppaan.

Lopuksi ja viidenneksi kanteessa väitetään, että vaikka toimenpide katsotaan tueksi, se on yhteismarkkinoille soveltuva EY 87 artiklan 3 kohdan c alakohdassa tarkoitettulla tavalla. Se on näet investointitukea eikä toimintatukea, ja se on yhdenmukainen sen erityisen talouspolitiikan tavoitteen kanssa, jonka mukaan on edistettävä yritysten listautumista pörssiin, mistä on hyötyä järjestelmän tehokkuudelle, avoimuudelle ja kilpailukyvyille.